

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/29/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010877
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824010877.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Juraja Valáška a JUDr. Milana Straku v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/86/2024 zo dňa 17. februára 2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2025 v Trenčíne jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/86/2024 zo dňa 17. februára 2025 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaný“) uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia, pravdepodobne od roku 2004 do presne nezisteného obdobia roku 2022, pravdepodobne do augusta 2022, v byte č. X na D. E. A. XXX/XX B. F. a na chalupe č. XXX v G., okres H. H., sa k svojej manželke, a od 24.05.2022 bývalej manželke, poškodenej I. B.

správal ponižujúcu, opakovane jej hovoril, že je stará, škaredá, tučná, že jej papuľa rozkazuje viac ako mozog, že veľa žerie a je bachratá, nadával jej,

opakovane, minimálne raz za dva týždne, pod rôznymi zámienkami po nej kričal, približoval sa k nej, zahnal ju do kúta alebo ku stene, aby sa nemohla ani pohnúť a začal ju biť, dával jej facky, bil ju rukami, pästami, remeňom, palicou a hocičím, čo chytil do ruky, kopal ju do brucha a hlavy, hodil ju na posteľ, kde ju fackal a bil, pričom častokrát jej spôsobil modriny na rôznych častiach tela, taktiež sa jej pritom pravidelne rôznym spôsobom vyhrážal smrťou, najmä, že nezomrie prirodzene a že sa zobudí s niečím studeným na krku, čo sa dialo často aj pred deťmi, s ktorými žili v spoločnej domácnosti,

opakovane od presne nezisteného času v roku 2004 do presne nezisteného času v roku 2008 na chalupe č. XXX v G., okres H. H., ju plieskal po nohách a rukách mokkými drevenými metličkami používanými na potieranie chleba,

sa jej opakovane prostredníctvom SMS vyhrážal rôznym spôsobom smrťou – tým, že nezomrie prirodzenou smrťou, raz vstane a nájde si studený nôž na krku,

dňa 29.05.2005 na dvore patriacom k chalupe č. XXX v G., okres H. H. v presne nezistenom čase po tom, ako zistil, že si dala víno, ktoré vyrábala, ju bil pästami po celom tele, taktiež ju bil metlou, hodil ju na zem, kopal do nej a pri tom, ako si chránila pred kopaním hlavu, jej spôsobil zlomeninu laktvejovej kosti pravej ruky bez posunu úlomku, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrovanie s dĺžkou narušenia obvyklého spôsobu života po dobu štyroch týždňov,

v presne nezistenom čase pravdepodobne v roku 2005 počas cesty autom z Martina do Prievidze cez obec Budiš, odbočil pred obcou Budiš na bližšie nezistenom mieste a zastal pri lese, kde sa jej vyhrážal

stiahnutím z kože zaživa, posypaním soľou a zahrabaním na tomto mieste, následne sa na ňu vrhol, začal ju škrtiť a povedal jej, že čo keby to urobil aj teraz, avšak následne s týmto konaním prestal, v presne nezistenom čase, pravdepodobne na jar roku 2007, v poobedňajších hodinách na chalupe č. XXX v G., okres H. H., ju priviazal k stoličke, zobral kliešte s tým, že jej ide z rúk postrhávať nechty, následne však od toho upustil, pretože by to bolo vidieť, a nezistený početkrát ju potom bil päšťami do hlavy, pleca, čím jej spôsobil modriny na tvári a na tele, v presne nezistenom čase, pravdepodobne v roku 2007 alebo 2008, vo večerných hodinách na chalupe č. XXX v G., okres H. H., po predchádzajúcej hádke prišiel za ňou počas toho ako sa kúpala a asi tri – štyrikrát jej potopil hlavu pod vodu a následne vynoril, pričom veľa kričal, vyhrážal sa jej zabitím a vulgárne jej nadával, niekedy v roku 2007 na chalupe v G., v prítomnosti ich najmladšej dcéry J., počas hádky v izbe, ju bil, fackal, udieral ju päšťami, následne ju odtiahol do kúpeľne, kde pokračoval, dával jej facky, udieral ju päšťami a bil ju vešiakom na prádlo, pričom jej hovoril, že ju znovu bije kvôli tomu, že predtým ju musel zbiť pred dcérou, od presne nezisteného obdobia, pravdepodobne od roku 2014 do presne nezisteného obdobia, najneskôr do augusta 2022, ju cca dvakrát do mesiaca po tom, ako na ňu pod rôznymi zámienkami nakričal, chytil a vyhadzoval zo spoločného bytu č. X na D. E. A. XXX/XX B. F., dňa 11.04.2020 o cca 22.30 hod. v obývačke na chalupe č. XXX v G., okres H. H., pod vplyvom alkoholu pod bližšie nezistenou zámienkou, na ňu začal kričať, priskočil ku nej na gauč, kde sedela, začal ju biť päšťami po tvári, po rukách, po celej pravej strane tela, na čo medzi nich skočila dcéra J. B. a žiadala ho, aby prestal, čo aj urobil a odišiel do spálne, po pár minútach sa ale vrátil s krikom a prinútil poškodenú kľaknúť pred ním na kolená a odprosiť ho za to, že ju musel zbiť, čím jej spôsobil modriny pod pravým okom, na pravej ruke, pravom boku a pravom stehne, dňa 31.12.2021 v čase medzi cca 20.00 hod a 20.30 hod. v byte č. X na D. E. A. XXX/XX B. F. pod vplyvom alkoholu priskočil ku nej, keď ležala na gauči, začal ju škrtiť, následne sa zošuchli z gauča na zem, kde ju ďalej škrtil až tak, že sa pomočila, dával jej facky, dolámal jej okuliare, nakoniec sa jej podarilo kopnúť ho do rozkroku, v dôsledku čoho od bolesti vyskočil a pustil ju, čo poškodená využila a z bytu ušla, dňa 28.05.2022 v čase asi o 16:30 hod. v byte č. X na D. E. A. XXX/XX F. ju napadol tak, že jej dal jedenkrát facku na ľavé líce, po čom stratila stabilitu a narazila do zrkadla na stene v chodbe bytu, pričom jej hovoril, že mu chce zničiť život, v presne nezistený deň v mesiaci august 2022, pravdepodobne dňa 13.08.2022, v čase o cca 16.00 hod. na dvore patriacom k chalupe č. XXX v G., okres H. H., poškodenú počas hádky zatláčal rukami smerom ku garáži, následne ju sotil do garáže, kde ju chcel zamknúť, v dôsledku čoho spadla, čím jej spôsobil zlomeninu strednej časti piatej záprstnej kosti pravej nohy, ktorá si vyžiadala lekárske ošetrenie s dĺžkou narušenia obvyklého spôsobu života po dobu piatich týždňov.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/30/2023 zo dňa 06. júna 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/52/2023 zo dňa 18. júla 2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré aj písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Uviedol, že hoci čiastočne priznal svoju vinu za spáchaný skutok, určite však nešlo o také závažné či intenzívne konanie, ktoré by napĺňalo znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Tiež poukázal na to, že výpoveď poškodenej nie je vierohodná s poukazom na jej výrazný sklon ku klamstvám a aj na jej charakterové nedostatky – závislosť na alkohole, žiarlivosť a pomstychtivosť. Svedkyňa J. B. je ovplyvnená jej dobrým vzťahom s matkou (poškodenou) a svedkovia K. F. a K. B. v čase údajného páchania trestnej činnosti už nežili v spoločnej domácnosti s rodičmi. Z výsluchu znalca, ako aj zo správy ambulantnej psychiatricky vyplýva, že poškodená netrpela posttraumatickou stresovou poruchou, čo svedčí o znížení miery a intenzity údajných útokov smerovaných voči jej osobe. Vo vzťahu k správnej právnej kvalifikácii skutku bolo tiež potrebné zväžiť, či sa nejedná o jeden skutok so skutkom, pre ktorý už bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/30/2023, a teda v prípade uznania viny ukladať spoločný trest. Obžalovaný svojim vlastnoručne napísaným podaním poukázal na to, že poškodená sa sama priznala, že ho

mala rada a aj po rozvođe sa s ním intímne stýkala. Záverom obžalovaný požiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry právom konečného návrhu navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319

Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť vzhľadom k tomu, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a opodstatnený vo všetkých jeho výrokoch. Obhajkyňa obžalovaného poukázala na podané odvolanie a jeho písomné odôvodnenie a navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, a aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. b) Tr. por., pretože skutok nie je trestným činom.

Krajský súd ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2025, za splnenia všetkých procesných podmienok pre jeho vykonanie v neprítomnosti obžalovaného podľa

§ 293 ods. 7 Tr. por., preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť

a odôvodnenosť napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykánych chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti

v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného, ktoré bolo inak prípustné, podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, nie je dôvodné.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu posudzovaného trestného činu zistil, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo súladne s Trestným poriadkom, a v ktorom nedošlo

k takým chybám, ktoré by mohli mať zásadný vplyv na objasnenie skutkového stavu veci alebo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Krajský súd rovnako nemal žiadne pochybnosti o dôvodnosti výroku o vine obžalovaného z napadnutého rozsudku, keďže takýto jednoznačný záver vyplynul zo zákonným spôsobom vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní. Okresný súd vykonal všetky zabezpečené dôkazy potrebné pre objektívne posúdenie žalovaného skutku, a tieto následne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. náležite vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, pričom dospel k správne a nepochybnému záveru o vine obžalovaného. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa kritériá pre jeho označenie za arbitrárne, či podobne nedostatočne odôvodnené, keďže obsahuje výstižné hodnotenie všetkých podstatných skutočností potrebných pre rozhodnutie o vine aj treste. Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, pričom správne poukázal na usvedčujúce výpovede poškodenej I. B. a svedkyne J. B. (dcéry obžalovaného a poškodenej), vierohodnosť ktorých nebola v rámci dokazovania žiadnym relevantným spôsobom spochybnená. So skutočnosťami, o ktorých vypovedali obe svedkyne, a ktoré tvoria podstatu žalovaného skutku je v rozpore jedine ak výpoveď obžalovaného. Okresný súd správne poukázal aj na znalecké posudky a výpovede znalcov E. E. E. a F. L. M., ako aj na závery znaleckého posudku E. N. O., a aj na ďalšie usvedčujúce dôkazy ako textové správy, ktoré obžalovaný zasielal poškodenej a podporne aj svedecké výpovede O. K., B. E., G. N., E. K. P. E. a O. M., z ktorých vyplynulo, že obžalovaný sa skutočne v žalovanom období správal ku poškodenej násilným spôsobom. Zároveň sa okresný súd podrobne a logicky vysporiadal so všetkými podstatnými obhajobnými námietkami obžalovaného. Vo vzťahu k tvrdeniu, že znaleckým posudkom nebola u poškodenej zistená posttraumatická stresová porucha, čo má svedčať o znížení intenzity a závažnosti útokov obžalovaného, a že poškodená má tendenciu klamať, je nutné uviesť, že predmetným znaleckým posudkom bolo naopak zistené, že poškodená je po kognitívnej stránke schopná správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, nemá poruchy vnímania či myslenia. Rovnako psychológ nezistil u nej tendenciu niečo zakrývať či skresľovať. Dlhodobo prežívala depresie, strach, úzkosti, bola v starostlivosti psychiatra. Bolo u nej preukázané minimalizovanie závažnosti konania obžalovaného, neraz pripisovala vinu sebe samej, zľahčovala jeho násilné útoky, o čom svedčí skutočnosť, že v takomto toxickom vzťahu s obžalovaným zotrvala celé roky, o čom napokon vypovedali aj ich spoločné deti. Psychológ

identifikoval u poškodenej dobre rozvinutý syndróm týranej osoby, mala naučenú bezmocnosť, t. j. stratila schopnosť sa brániť a postupne sa adaptovala na mieru utrpenia od obžalovaného (tzv. Štokholmský syndróm). Uvedené korešponduje s tvrdením obžalovaného, že aj po rozvode s ním poškodená bola v kontakte a priznala, že ho stále má rada. Na druhej strane k osobe obžalovaného znalkyňa E. E. uviedla, že osobnosť obžalovaného je nastavená egocentricky, málo empatická, neznáša kritiku, je to osobnosť nepoučiteľná z vlastného správania, nepripúšťa si vlastné pochybenia, obžalovaný je presvedčený, že niekto druhý mu chce určitým spôsobom ublížiť, zneužíva požívanie alkoholu, a hoci u neho neboli zistené sklony ku fabuláciám, mohlo u neho dôjsť ku skresľovaniu skutočnosti. S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, krajský súd v ďalšom vo vzťahu k výroku o vine napadnutého rozsudku odkazuje na jednotlivé vyhodnotenia skutkových okolností súdom prvého stupňa, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožnil.

Rovnako je nutné prisvedčiť aj dôvodnosti výroku o treste napadnutého rozsudku, pretože súd prvého stupňa zohľadnil tak pri druhu, ako aj výmere trestu odňatia slobody všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukladanie trestov a sankcií, najmä spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom správne vychádzal zo zistenia o neprítomnosti poľahčujúcich či priťažujúcich okolností v danom prípade a dospel k odôvodnenému záveru, že obžalovanému je primerané a spravodlivé uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo výmere

7 rokov nepodmienečne, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby (zákonom stanovená trestná sadzba 7 až 15 rokov), ktorá zodpovedá skutočnosti, že obžalovaný spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas, so zaradením na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, s ktorými napadnutými výrokmi o treste odňatia slobody sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací krajský súd. S ohľadom na odvolacie námietky obžalovaného ohľadom ukladania súhrnného trestu krajský súd obdobne ako prvostupňový okresný súd uvádza, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie tohto druhu trestu (a teda nie zákonné podmienky na uloženie spoločného trestu) z dôvodu, že obžalovaný sa predmetnej závažnej násilnej trestnej činnosti dopustil skôr, ako bol za iný trestný čin právoplatne uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/30/2023 zo dňa 06. júna 2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/52/2023 zo dňa 18. júla 2023. Následne okresný súd aj dôvodne zrušil výrok o treste tohto rozsudku, a to v súlade s § 42 ods. 2 Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Krajský súd považuje uložený trest a jeho výmeru vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj na poznatky o osobe obžalovaného za plne konformný s očakávaným účelom trestu vrátane toho, že v dostatočnej miere zabezpečí ochranu spoločnosti, a zároveň vyjadrí aj morálne odsúdenie protiprávneho konania obžalovaného spoločnosťou.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.